

ajnan metalon en puran oron. Ĝi ankaŭ eligas la Eliksiron de Vivo, kiu igas la trinkanton senmorta.

Estiĝis multaj raportoj pri la Ŝtono de la Saĝuloj dum jarcentoj, sed la sola nune ekzistanta Ŝtono apartenas al s-ro Nikolao Flamel, notinda alĥemiisto kaj adepto pri opero. S-ro Flamel, kiu festis sian sescent sesdek kvinan naskiĝdatrevenon pasintjare, pasigas trankvilan vivon en Devono kun sia edzino, Perenela (aĝa sescent kvindek ok jaroj).

“Komprenita?” diris Hermiona, kiam Hari kaj Ron jam finis. “Evidente la hundo gardas la Ŝtonon de la Saĝuloj de Flamel! Sendube li petis Zomburdon teni ĝin sekure por li, ĉar ili estas amikoj kaj li konis, ke iu celas ĝin, do por tio li deziris translokigi la Ŝtonon el Gajngotoj!”

“Ŝtono kiu faras oron kaj haltigas la morton!” diris Hari. “Kompreneble Snejp celas ĝin! *Iu ajn* dezirus tion.”

“Kaj kompreneble ni ne sukcesis trovi Flamel en tiu *Traktato de Lastatempaj Disvolvadoj en Sorĉarto*,” diris Ron. Li ne estas fakte lastatempa, se li havas sescent sesdek kvin jarojn, ĉu?

* * *

Sekvantmatene dum Defendo Kontraŭ la Mavaj Lertoj, dum ili skribis notojn pri la diversaj rimedoj por flegi tiujn morditajn de lupfantomoj^[44], Hari kaj Ron ankoraŭ pridiskutis tion, kion ili farus kun la Ŝtono de la Saĝuloj, supoze ke ili havus ĝin. Nur kiam Ron diris, ke li aĉetus sian propran kvidiĉan teamon, tiam Hari ekmemoris pri Snejp kaj la venonta kvidiĉa matĉo.

“Mi ja ludos,” li diris al Ron kaj Hermiona. “Alie, ĉiu el la Rampenaj konkludos, ke mi simple ne kuraĝas fronti Snejp. “Mi pruvos al ili la malon... Tio forviŝus iliajn ridaĉojn, se ni gajnus la matĉon.”

“Kondiĉe ke ni ne viŝos vin de sur la tero,” diris Hermiona.

Dum la matĉo proksimiĝis Hari fariĝis pli kaj pli nervoza, spite de tio, kion li diris al Ron kaj Hermiona. Nek la ceteraj teamanoj estis multe trankvilaj. La ideo, ke ili kuratingu Rampenon en la Doma konkurso estis belega, neniue sukcesis tion dum sep jaroj, sed ĉu permesus tia partia arbitraciisto, ke ili faru tion?

Hari ne certe sciis, ĉu li imagas tion aŭ ne, tamen li ŝajne renkontis Snejp ĉie ajn li iris. Fojfoje li suspektis ke Snejp sekvis lin, provante trafi lin sola. Klasoj de Pocioj fariĝis ĉiusemajna turmento, ĉar Snejp agis tiel terure kontraŭ Hari. Ĉu eblas ke Snejp sciis pri ilia malkovro pri la Ŝtono de la Saĝuloj? Hari ne povis imagi kiel tio okazus – tamen fojfoje li suspektis kun hororo, ke Snejp kapablis diveni la pensojn de aliaj.

Je la sekvanta posttagmezo Hari sciis, kiam ili deziris al li bonŝancon